

SLO

Založnik: MHZ – Galerija Antuna Augustinčiča, Klanjec • *Za založnika:* Goranka Horjan •
Urednik: Božidar Pejković • *Besedila:* Božidar Pejković, Davorin Vujčić • *Prevod:* Jelena Juretić • *Fotografije:*
Tošo Dabac, Marko F. Ercegović, Nino Vranić, Davorin Vujčić • *Koncept in oblikovanje:* Božidar Pejković •
Grafično oblikovanje: ArTresor naklada • *Ponatis:* Tiskara Zelina d.d., Sv. Ivan Zelina • *Naklada:* 300

GALERIJA ANTUNA AUGUSTINČIČA

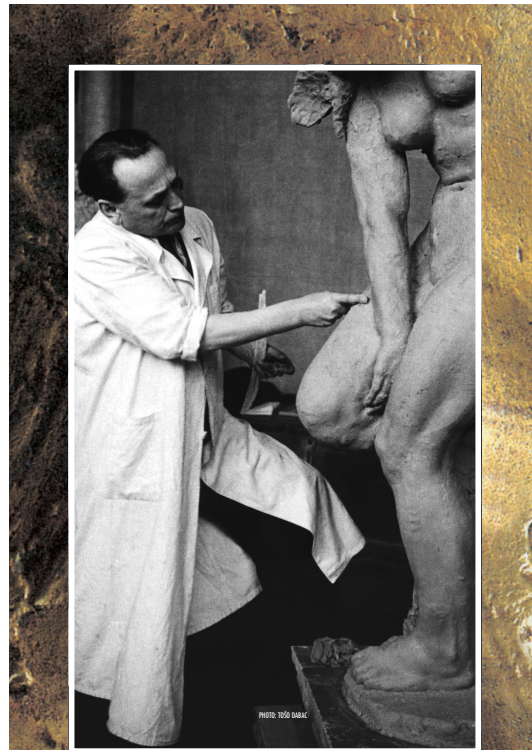
GALERIJA je bila ustanovljena leta 1970, ko je Antun Augustinčić (1900–1979), zagrebški in pariški učenec, eden od najpomembnejših hrvaških kiparjev in predstavnikov hrvaške moderne umetnosti, rojstnemu Klanjcu podaril lastni kiparski opus, ki ga je ustvarjal 50 let, od svojih dvajsetih do sedemdesetih let, kar mu je prineslo ugled v domovini in tujini.

Zgradba Galerije, katere avtor je arh. A. Lozica, je bila za javnost odprta spomladi 1976 z razstavo reprezentativnih del, ki jih je umetnik in donator izbral sam. Jeseni istega leta je Galerija izpolnila vse pogoje in postala muzej. Poleti leta 1992 je bil muzej skupaj s še štirimi muzeji vključen v novoustanovljeno ustanovo, in sicer Muzeje Hrvatskega Zagorja.

Sedanja razstava temelji na stalni postavitvi iz leta 1990, nastala je po dveh izborih prve, Augustinčićeve postavitve, predstavlja pa opredelitev za tematsko-primerjalni pristop k njegovemu delu. Zajema dve medsebojno odvisni celoti, in sicer notranjo postavitev, ki je tematsko razdeljena na intimno plastiko, portrete in javne spomenike, ter park skulptur v krogu ob Galeriji.

S tem se Antun Augustinčić, ki ga javnost pozna kot avtorja monumentalnih javnih spomenikov, kot sta *Mir* ob zgradbi ZN v New Yorku in *Spomenik kmečkemu upor* in *Matiji Gubcu* v Zgornji Stubici, uspešno predstavlja kot izreden mojster intimne plastike, posebno ženskih in otroških aktov in torzov, ter močnih, psihološko dorečenih in skulpturno izrazitih portretov.

Galerija se poleg muzejske dejavnosti ukvarja tudi z založništvom in razstavami. Od leta 1981 izdaja časopis *Anali*, od leta 1983 pa je odprt razstavni prostor *Salon*. Z darili umetnikov, ki so sodelovali v razstavah v *Salonu*, je nastala *Zbirka Salona Galerije Antuna Augustinčića*, stalno razstavljena v prostoru upravne zgradbe Galerije na Trgu Antuna Mihanovića 13 v Klanjcu. GAA

MUZEJI HRVATSKOG ZAGORJA
GALERIJA ANTUNA AUGUSTINČIĆA
Trg Antuna Mihanovića 13, 49290 Klanjec
tel./faks: ++385 (0)49 550 343 • e-mail: gaa@mhz.hr

<http://www.mdc.hr/augustincic>

Odprto za obiskovalce

od 1. aprila do 30. septembra
vsak dan od 9. do 17. ure

od 1. oktobra do 31. marca
vsak dan, razen ponedeljka, od 9. do 15. ure

Zaprto

1. januar, Velika noč, 1. november,
25. in 26. december

ANTUN AUGUSTINČIĆ je bil rojen 4. maja 1900 v Klanjcu. Od 1918 je pri Rudolfu Valdecu in Robertu Frangešu na Visoki šoli za umetnost in obrt v Zagrebu študiral kiparstvo. Ko se je leta 1922 šola preimenovala v Kraljevsko akademijo za umetnost in obrt, je nadaljeval študij pri Ivanu Meštroviću. Po diplomi leta 1924 je odšel kot štipendist francoske vlade v Pariz, kjer je študiral na École des Arts Décoratifs in Académie des Beaux-Arts v razredu J. A. Injalberta. Leta 1925 so bila njegova dela razstavljena v Salonu francoskih umetnikov, leta 1926 pa v Salonu neodvisnih umetnikov.

Po vrnitvi v Zagreb je sodeloval na razstavah grafike, in sicer leta 1926 v Zagrebu ter leta 1927 v Lvovu in Zagrebu. Istega leta je svoje skulpture samostojno razstavljala v Salonu Galić v Splitu, leta 1928 pa je sodeloval na zadnji razstavi Pomladanskega salona. Leta 1929 je bil kot podpredsednik med utemeljitelji likovne skupine »Zemlja«. Z »Zemljo« je v letih 1929, 1931 in 1932 razstavljala v Zagrebu, leta 1931 pa v Parizu. Leta 1933 se je poslovil od skupine. Njegova dela so bila leta 1929 razstavljena v Barceloni, leta 1930 pa v Londonu in Beogradu. Od tridesetih let prejšnjega stoletja naprej se je več ukvarjal z javnimi spomeniki, kar je pravzaprav začel že leta 1928.

S sodelovanjem in pogostimi nagradami na številnih javnih natečajih za izdelavo spomenikov povsod po svetu je dosegel ugled, ki ga je vpeljal v skupno zavest kot mojstra spomenikov, posebno konjeniških, to pa mu je na koncu priskrbelo status prvega državnega kiparja. Tako je leta 1940 postal dopisni član JAZU, leta 1946 profesor (kasneje tudi rektor) ALU, leta 1947 je postal mojster kipar, leta 1949 redni član JAZU, vodil pa je tudi Mojstrsko delavnico za kiparstvo. Umrli je 10. maja 1979 v Zagrebu, pokopan je v parku svoje Galerije v rojstnem Klanjcu. B. P.